

způsobem usneseny a příslušným politickým úřadem schváleny (§ 14 zák. o nem. poj.).

Že se v daném případě tak stalo, stěžovatelka nepopírá.

Schválením stávají se stanovy perfektními a již tím nastává jejich účinnost proti všem členům pokladny; zákon však nepředepisuje pro závaznost stanov nějakých dalších podmínek. Že by jednotlivá ustanovení do stanov pojatá nabývala účinnosti teprve okamžikem, kdy byla členům zvláště sdělena neb uveřejněna, mohlo by se dovozovati jen z určitého předpisu. Není však takového předpisu ani v zákoně ani ve stanovách.

Nelze ho obzvláště spatřovati v § 83 předložených stanov, dle něhož oznámení o změnách pro členy důležitých vyhlásí se v úředních listech obvodu pokladenského aneb způsobem jinak v místě obvyklým. Vyhlášení to není předepsáno za podmínku účinnosti konkrétních změn stanov a lze § 83 vykládati pouze jako instrukci pro představenstvo.

Jestliže tedy ustanovení, o které jde (§ 7 stanov) bylo 1. březnem 1919 schváleno, stalo se závazným pro veškeré členstvo a mohli tudíž členové vystoupiti z okresní nemocenské pokladny jen způsobem určeným v § 7.

Bylo proto stížnost zamítnouti jako neodůvodněnou.

Č. 572.

Vyživovací příspěvek: * Otázka podstatné závislosti výživy ve smyslu § 2, odst. 1 zák. ze dne 23. září 1919 č. 530 sb. z. a n. posuzuje se dle skutečností z doby povolání i tehdy, nastalo-li před 28. říjnem 1918.

(Nález ze dne 5. listopadu 1920 č. 9796.)

Prejudikatura: viz nálezy č. 176, 391 a 541.

Věc: Marie Nováková v Krabčicích (adv. Dr. K. Zimmer z Prahy) proti zemské vyživovací komisi v Praze o vyživovací příspěvek.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Stěžovatelka brala i se svým synem Jaromírem dne 18. září 1915 narozeným vyživovací příspěvek za svého muže, povoláného dne 21. června 1915. Ale usnesením okresní vyživovací komise v Roudnici ze dne 31. ledna 1920 č. j. V 190/5300 byl jim příspěvek na žádost manžela stěžovatelčina zastaven, poněvadž prý povoláný přes rok před svým povoláním se stěžovatelkou nežil, o ni se nestaral, ji nepodporoval, takže výživa její a syna Jaromíra na výdělků povoláného nezávisela. Podanému odvolání naříkané rozhodnutí nevyhovělo z důvodů uvedených v I. stolici.

Nejvyšší správní soud uvážil o stížnosti obmezené na nárok dítěte toto:

Stížnost sama užívá pro právní posouzení otázky zastavení příspěvku zákona ze dne 23. září 1919 č. 530 sb. z. a n. Tento působil již také v den zastavení příspěvku, proto dlužno se jím řídit. Dle § 2, odst. 1. cit. zák. mají nárok na vyživovací příspěvek osoby, jež podle občanského zákona

mají proti povolánímu právo na alimenty, jejichž výživa byla v době, kdy povolání nastoupil činnou službu vojenskou, podstatně závislá na jeho pracovním příjmu a povoláním k činné službě vojenské jest ohrožena.

Jak nejvyšší správní soud v otázce vyživovacího příspěvku manželky válečným sňatkem oddané svým nálesem ze dne 7. října 1920 č. 8666¹⁾ vyslovil, jest pro posouzení nároku dle cit. zákona směrodatný skutečný stav podstatné závislosti výživy osoby nárok vznášející na pracovním příjmu povolánímu již v době, kdy povolání nastoupil vojenskou službu.

Na tomto právním názoru trvá nejvyšší správní soud i dnes a jest při tom lhostejno, nastalo-li povolání po 28. říjnu 1918 či před ním.

Ježto pak není sporu o tom, že nezl. Jaromír Novák v den nastoupení vojenské služby otcem nebyl ještě na světě, nýbrž narodil se téměř 3 měsíce potom, nelze shledati nezákonnosti v tom, že mu nárok na vyživovací příspěvek byl odňat.

Dovolává-li se stížnost na odůvodnění jeho nároku ustanovení § 2 zák. z 28. října 1918 č. 11 sb. z. a n. a § 22 ob. zák. obč., odkazuje nejvyšší správní soud k právnímu názoru v nálezu ze dne 5. října 1920 č. 9174²⁾ vyslovenému a i dnes sdílenému, že nárok na vyživovací příspěvek předpokládá fysicky samostatnou existenci osoby, pro niž se uplatňuje, a není tudíž právem, jež by se zřetelem na cit. § 22 mohlo uplatniti pro dítě ještě nenarozené.

Bylo tedy zamítnouti stížnost jako bezdůvodnou.

Č. 573.

Úřednictvo: Obecní strážník, jmenovaný později obecním úředníkem, nemá nároku, aby mu byla započítána služební doba strážnická do postupu ve smyslu § 19, III. zák. ze dne 23. července 1919 č. 443 sb. z. a n. a do pense.

(Nález ze dne 5. listopadu 1920 č. 10481.)

Věc: Bruno Hahn ve Františkových Lázních (adv. Dr. Jos. Eckstein z Prahy) proti zemskému správnímu výboru v Praze o vpočtení služební doby do výslužného a postupu.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Bruno Hahn vstoupil dne 5. dubna 1897 jako provisorní strážník do služeb města Františkových Lázní. Dne 7. ledna 1909 byl jmenován definitivním strážníkem. Ode dne 27. června 1910 byla mu svěřena kontrola nad potravinami a prohlídka masa; od roku 1911 nebyl Hahn veden již ve stavu strážníků. Usnesením obecního výboru ze dne 22. března 1919 byla mu přiznána hodnost definitivního obecního úředníka ve smyslu zákona ze dne 29. května 1908 č. 35 z. z. od ledna 1919 a včítáno jemu 10 služebních let.

¹⁾ Viz č. 541 této sbírky.

²⁾ Viz č. 538 této sbírky.